

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

XXX. De idoneitate instituendorum in ecclesiis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

ANNO CHRISTI 1197.

contra sacrorum Canonum instituta. Alioquin & recipiens sic receptum amitteret, & largiendi potestate conferens priuaretur. Quia vero propter præsumptiones & cupiditates quorundam nullus hactenus fructus aut rarus de prædicto statuto prouenit, nos euidentius & expressius occurrere cupientes, præsentis decreto statuimus, vt quicumque receperit aliquod beneficium habens curam animarum annexam, si prius tale beneficium obtinebat, eo sit iure ipso priuatus, & si forte illud retinere contenderit, alio etiam spoliatur. Is quoque, ad quem prioris spectat donatio, illud post receptionem alterius libere conferat cui merito uidebitur conferendum: & si ultra tres menses conferre distulerit, non solum ad alium secundum statutum Lateranensis Concilii eius collatio deuoluatur, verum etiam tantum de suis cogatur prouentibus in utilitatem ecclesiæ, cuius illud est beneficium, assignare, quantum a tempore vacationis ipsius constiterit ex eo esse perceptum. Hoc idem in personatibus decernimus obseruandum, addentes vt in eadem ecclesia nullus plures dignitates, aut personatus habere præsumat, etiamsi curam non habeant animarum. Circa sublimes tamen & literatas personas, quæ maioribus sunt beneficiis honorandæ, cum ratio postulauerit, per sedem apostolicam poterit dispensari.

Sub Alexandro III. c. 8.

XXX.

Graue nimis est & absurdum, quod quidam prælati ecclesiarum, cum possint viros idoneos ad ecclesiastica beneficia promouere, assumere non

Concil. Tom. 28.

Aa ij

verentur indignos, quibus nec morum honestas, nec literarum scientia suffragatur, carnalitatis sequentes affectum, non iudicium rationis. Vnde quanta ecclesiis damna proueniant, nemo sanæ mentis ignorat. Volentes igitur huic morbo mederi, præcipimus vt prætermiſſis indignis assumant idoneos, qui Deo & ecclesiis velint & valeant gratum impendere famulatum, fiatque de hoc in provinciali Concilio diligens inquisitio annuatim, ita quod qui post primam & secundam correctionem fuerit repertus culpabilis, a conferendis beneficiis per ipsum Concilium suspendatur; instituta in eodem Concilio persona prouida & honesta, quæ suppleat suspensi defectum in beneficiis conferendis: & hoc ipsum circa capitula quæ in his deliquerint obseruetur. Metropolitanis vero delictum superioris iudicio relinquatur ex parte Concilii nuntiandum. Vt autem hæc salubris prouisio plenior consequatur effectum, huiusmodi suspensionis sententia, præter Romani pontificis auctoritatem, aut proprii patriarchæ, minime relaxetur, vt in hoc quoque quatuor patriarchales sedes specialiter honorentur.

XXXI.

Ad abolendam pessimam, quæ in plerisque inoleuit ecclesiis, corruptelam, firmiter prohibemus, ne canonicorum filii, maxime spurii, canonici fiant in sæcularibus ecclesiis, in quibus instituti sunt patres: & si fuerit contra præsumptum, decernimus non valere: qui vero tales (vt dictum est) canonicare præsumserint, a suis beneficiis suspendantur.